

Posudek bakalářské práce Zuzany Kulfierzové „Sídliště řivnáčské kultury ve Vliněvsi (okres Mělník)“, 52 str. včetně literatury, 11 plánek, 23 obr., 8 fototabulek, 6 mapových výseků a příložený CD-ROM. FF UK Praha 2007.

Autorka se v předložené bakalářské práci zabývá problematikou řivnáčského osídlení na dlouhodobě vedeném záchranném archeologickém výzkumu ve Vliněvsi, okr. Mělník.

V úvodních pasážích se věnuje historii bádání o kultuře řivnáčské, její periodizaci a druzích pramenů, ze kterých je poznávána. Dle mého soudu by bylo vhodnější, kdyby byly tyto (i další) pasáže začleněny ve vztahu k materiálu a situacím z Vliněvsi, který je hlavním předmětem bakalářské práce. Potom by jistě odpadly některé dle mého soudu redundantní údaje (kupř. velmi podrobný popis Rýznerova snažení na Řivnáči). V mnoha případech (již kupř. u zmíněného Řivnáče, str. 6-7 práce) chybí korektní odkazy – tak na str. 8 není uvedeno, kteří badatelé řadí popisovanou kulturní formaci do středního (kupř. Vokolek – Zápotocký 1990, 52-54, obr. 17) a kteří do mladého eneolitu (kupř. Buchvaldek - Novotný - Pleslová-Štiková 1988, 115-119), dále kdo nazývá protořivnáčskou fází stupněm Kamýk (Neustupný 1973, 333) atd. Celá pasáž je povahy referativní, bez toho, aniž by autorka alespoň někdy zaujala vlastní stanovisko či citované údaje nějakým způsobem okomentovala. (Přitom některé k poznámce přímo vybízejí - kupř. na str. 19 je zmíněn již dávno překonaný názor N. Maška (1961), že zemědělství u řivnáčské kultury není možné prokázat (str. 125), protože chybí příslušné (rozuměj broušené) nástroje k obdělávání půdy tak jako v neolitu. Ty, jak dnes známo, k této činnosti nikdy nesloužily.)

V následné pasáži autorka prokázala, že je schopna základním způsobem vyhodnotit archeologický materiál, identifikovat a rozlišit keramické třídy a porovnat je s ostatními publikovanými lokalitami, přičemž věnovala energii též vlastní kresebné dokumentaci nálezů. Soupis řivnáčských lokalit z Mělnicka bohužel není provázen očekávaným alespoň rámcovým vyhodnocením (typy sídlišť, zachycené druhy objektů, datování atd.), do kterého mohla být zasazena i vliněveská lokalita - stačilo by podobným způsobem, jakým pojednala souvislost dvou zachycených polozemnic s ostatními českými nálezy (str. 43-45). Obrazové přílohy jsou instruktivní, u mapových výseků by bylo vhodné doplnit čísla objektů.

Přes uvedené nedostatky se domnívám, že předložený rukopis v zásadě splňuje nároky kladené na bakalářské práce a proto jej doporučuji k obhájení.

V Praze dne 28.8.2007

PhDr. M. Dobeš

